

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÁNH-NGÔN ĐỨC CHÍ-TÔN

**THẦY LẬP MỘT TRƯỜNG THỬ THẬT
MÀ LẬP NGÔI VỊ THIÊN LIÊNG!**

“...Thầy cậy kẻ trau dồi tánh đức của các con, đến đôi phải đem ra trao đổi tội tình làm phúc hạnh, cho kẻ hung bạo hiệp đáp các con... Các con trước khi than, Thầy đà than trước; các con trước khi khóc, Thầy đà khóc rồi.”

TÀI LIỆU SƯ TÂM 2024
hai • không • hai • bốn

THẦY LẬP MỘT TRƯỜNG THỬ THẮT MÀ LẬP NGÔI VỊ THIÊN LIÊNG CHO MỖI ĐỨA CON

✎ *Tòa Thánh, 25-2-1931 (âl 9-1-Tân Mùi).*

- **Phò loan:** Hộ Pháp – Văn Pháp (BVPQ)
- **Hầu bút:** Sĩ Tải Phạm Văn Ngộ

THẦY

TÁC CON! CƯỜI!...

Ồi! Đáng kiếp cho bây lắm hử! Con thì đứa trắng đứa đen, lại bị lũ tà quyền xông đột thì cũng tại nơi các con chẳng biết vâng lời Thầy dạy dỗ, mà cũng chẳng hết dạ thương Thầy mới ra thế ấy!

Tiếc thay! Hơn năm năm chầy, Thầy để hết gan tấc đem Thánh đức mà nuôi nấng các con, nay cũng còn thấy dưới mắt Thầy một cái thảm trạng phạm tình gây cuộc này.

Các con ôi! Ai thì chẳng biết các con, chớ Thầy đây lại không thấu đáo đặng hay sao?

Thầy hằng tiên tri rằng:

“Thầy lập một trường thử thắt mà lập ngôi vị Thiên Liêng cho mỗi đứa con ra đáng giá.”

Cái vui và cái buồn của các con chẳng còn giống như của thế tình hằng thấy. **Thầy cậy kẻ trau giồi tánh đức của các con, đến đời phải đem ra trao đổi tội tình làm phước hạnh, cho kẻ hung bạo hiếp đáp các con.** Thầy tưởng khi là quá trí của các con mà cũng lại quá trí Thầy đặng nữa mà chớ! Cười!...

Vàng thau dầu lộn phải cật lửa trui phân. Thầy đã đến nơi cảnh tục trần nầy mà đem các con ra khỏi vòng tội đòi xác thịt đồng thể với Quí Nhơn và Hóa Nhơn thì chính mình Thầy đây còn bị nhiễm nhằm trước khí thay, hưởng lựa là các con.

Các con trước khi than, Thầy đã than trước; các con trước khi khóc, Thầy đã khóc rồi.

Ấy cái oan gia hỏi ai đào tạo? Nói cho Thầy nghe:

.....

Đạo có hư mới có nên, ấy là tại cơ nhồi nắn các con cho nên đạo hạnh, con đừng ưu tư phiền muộn.

Thầy nói cùng đi nữa, dầu kẻ tội nhờn phải còn bị sa đắm trầm luân khổ hải một đôi trăm kiếp đi nữa, cũng còn có thưở níu đặng tay Thầy, con an tâm lo việc Đạo.

.....

Thầy ban ơn cho các con..

THĂNG ■

*Cật kẻ dạy con cũng lẽ thường,
Cho roi cho vọt mới là thương.
Nhơn tình ví chẳng mưu thâm phục,
Thế giới mong chi độ phép lường.
Nhỏ dại Thầy nuôi mùi Đạo Hạnh,
Lớn khôn bày xứng mặt hiền lương.
Vinh hoa phẩm cũ ngôi xưa đó,
Khổ cực các con chớ bỏ trường.*

☞ ĐỨC CHÍ-TÔN (Ngày 15-4-1928)

**KỲ NÀY LÀ CHÓT, THẦY LẬP NƠI ĐÂY
MỘT TRƯỜNG THI CÔNG QUẢ!**